

Fogyni — de hogyan?

A táplálkozástudomány teljes hangerővel harsogja: *étkezz ésszerűbben, és nem hízz el!* Különösen a nők fogékonyak a harsogó jelszóra, ők kényesebbek vonalaikra. És a KPVDSZ tagjainak zöme — nő. Akik szívesen fogyasztanak például a reklámozott diétás kenyérféleségeket, a barnát, a rozsost, a Graham-kenyeret is — ha éppen lehetne kapni. Mert hogy kisebb üzletekben nincs, azt még csak tudomásul vesszük, aki fogyni akar, az gyalogoljon a nagy ABC-kig, a Csemege Áruházakig. De hogy még ezekben is csak stopperórával érdemes diétás kenyeret venni, az már kisé fura. Mert — és hadd idézzek néhány megjegyzést, amelyeket ilyen kenyérfajtát keresve kaptam:

„Hogy tetszik gondolni? Délután négykor? Ami keveset hoznak, az addigra rég elfogy!”

„Keveset kapunk, annak többsége is névreszólóan van félretéve, a maradék hamar elkel, tessék kettő körül jönni, akkor szállítják!” (Ezt speciál egy diétás szakboltban hallottam.)

„Reggel tetszik ilyesmit keresni? Ugyan, ezt délután hozzák...”

Sorolhatnám még, de minek. Amit nem értek az egészségből, az az, hogy mármost reggel, azben vagy este szállítja ezt a sütőipar? Vagy ahogy úri gusztsusa tartja?

És biztos, hogy az a „keveset szállítás” a sütőipar egyedüli vétké? Hiszen, ha nem rendelnek a boltok, akkor nem is szállítanak. A bolt nem rendel, mert „nem keresik”. Igenám, csak éppen ahhoz a pult innenső oldalán is kellene fülelni, hányan morognak, — csak éppen hangosan kevesen teszik szavá. Azután megveszik a finom, fehér kenyérekét, hadd nőjön a has, a popsi... (Vagy az is számítana, hogy a diétás kenyér súlyra eső egy-ségára kevesebb, így sem a gyártónak, sem a forgalmazónak nem érdeke ezzel tölteni tele a gondolákat?) Ami még érthetlenebb: panaszkodnak az élelmiszerboltokban a sok kenyér-visszárú miatt. Mert másnapra kiszárad. De bizony a barna kenyér 3–4 napig sem szárad ki, ehető, tudom, én is azt eszem. (Ha kapok.) Tehát a gond is kevesebb vele. Akkor mégis miről van szó? Csak arról, hogy oda is kellene figyelni? Házunk táján is, és ha kell, akkor az érdekvédelem egészségügyi szempontjait figyelembe véve, akár az ÉDOSZ-szal karöltve, szakszervezeti szinten is? Mert kevesebb túlsúllyal könnyebb a munka is, még az élelmiszerboltok táján is... És — kampány ide, vagy oda — nem csak és kizárólag az alkoholarusítás körüli vitával lehetünk egészségesebbek...

Szatmári Jenő István

NDK-hír

Ötletek, változtatások

A magyar vendéglátást is érdeklő megállapításokat közöl a „Der Handel” c. NDK lap is, amikor ezt olvashatjuk egyik cikkében: — a városközpontok korszerűsítésénél igen fontos szempont a kellemes pihenőhelyek, „kis oázisok” létesítése. Ilyenek a söröző-éttermek, a sörbárok, a sörklubok és kávéházak, valamint a grill-sütők és falatozók.

A vendéglátóipar rekonstrukciója és színvonalas átalakítása természetesen nem egy

étteremtípushoz kötődik. Lényeges azonban, hogy bármely megoldásról legyen is szó, eredeti ötletekre, a rejtett tartalékok, a helyi adottságok kihasználására minden esetben szükség van.

Gyakran apróságok is hozzásegítenek ahhoz, hogy a vendég jól érezze magát, de jelentősebb változásokat is kell eszközölni, ha szükséges, így a nyitvatartási időnek a lakosság igényeihez való igazítását.

Patronálók és patronáltak Nagyrécsén

Sűrű még az e

Kora reggel a KPVDSZ székháza elől indultunk. Először az Észak-pesti Vendéglátó Vállalat rákospalotai cukrász termelőüzemébe, az Arany János Szakma Kiváló Szocialista Brigádhoz, majd a Kelet-pesti Vendéglátó Vállalatnak a Magyar Népköztársaság Kiváló Szocialista Brigádja címet elnyert Béke brigádjához vitt az utunk: ajándékként a frissen készített finom sütemények már dobozokba csomagolva várták, hogy óvatosan az autó csomagtartójába pakolva — a játékok, írószerek, magnókazetták és több kg csokoládé mellé — Nagyrécsére repítsük őket.

A nagyrécsői (Zala megye) általános iskola és kollégium udvara úttörődaloktól hangos, a bejárat felett szép dekoráció, az asztalon piros terítő és virágok. Többszörös ünnepünk van: kisdobos- és úttörőavatásra készülnek, megnyitják a nagykanizsai MÁV Vontatási Főnökségtől kapott vasúti kocsiban berendezett iskola-múzeumot, s nem utolsósorban milderre a Nemzetközi Gyermeknapon kerül sor!

A KPVDSZ Budapesti Bizottsága és a Bizományi Áruház Vállalat képviseletében érkező vendégekként már ott-

honosan mozgunk a szép környezetben, ahol Cseresnyés Péter igazgató és 153 általános iskolás — túlnyomó többségében cigány — tanuló vár minket. Sok az ismerős arc, de nagyot nőttek, mióta tavaly utoljára láttuk őket!

Nagy az izgalom, a készülődés, amerre nézünk. Fehér blúzós-inges, piros és kék nyakkendő gyerekek sorakoznak az ünnepélyes bevonuláshoz, a kert másik végében még egy utolsó próbát tartanak a műsorból, a csapatvezető a jelentéstételt gyakoroltatja.

Az iskola és a vendégek képviselői helyet foglalnak az elnökségben, a rajvezetők jelentik, hogy az osztályok felsorakoztak. A picik és a végzősök egyaránt feszes vigyázzállásban — az ünnepség a Himnusz eléneklésével kezdődik.

Az Úttörőszövetség fennállásának 40. évfordulójára készült a diákok ünnepi műsora, amely versekkel, dalokkal, táncokkal idézte fel az elmúlt évtizedek történetét. Az igazgató és a vendégek köszöntötték a kisdobosok, majd az úttörők avatásának szép és meghatározó percei követték.

A hangulatos ünnepséget az ajándék-süteményekből felöltött bőséges uzsonna követi, majd kazettacsere a mag-

„Maradjunk ülve”

A VT elnöke már lámpaláz nélkül köszöntötte a VT tagjait és a meghívott vendégeket, hiszen a harmadik ülés ez a mai. „Maradjunk ülve a tanácskozás közben, hozzászóláskor is” — mondta és helyet foglalt. Bevezette az első napirendi pontot, az igazgató rövid szóbeli kiegészítést fűzött a kiadott irásos anyaghoz, elősegítve ezzel a vállalat mérlegadatainak értelmezését. A VT tagjai feltettek néhány kérdést, erre választ kaptak, elfogadták a vállalat 1985. évi mérlegét és eredménykimutatását.

A második napirendi pont az éves üzletpolitikai program, a létszám- és bérigazgatási terv volt. Ezeket már tárgyalta a bizalmi testület, az igazgató egyeztetett előterjesztést adott ki. Az szb-titkár ismertette a bizalmi testület állásfoglalását.

A vállalat minden boltja jövedelemérdekeltségű rendszerben dolgozik. 1983-ban 10 egységből egy, 1984-ben 25 egységből egy, 1985-ben a 43 egységből csak nyolc nem termelt felosztható nyereséget. A feltételek nem egyformán voltak meg, de a gyakorlottak közül sem sikerült mindenkinek. Önállóan dolgoznak, illetve gazdálkodnak a vezetőség által meghatározott keret szerint.

Fél perc sem telik el, egymás után kérnek szót — a területek közti forgalmi árnyok, a készletgazdálkodás, a beszerzés kérdései és gondoljai a témák. Az éves terv megvitatása során kitérnek az

üzemelési forma még meglévő hiányosságaira, a nyereségfelfosztás kérdéseire. Az elnök jól irányítja a vitát, időnként visszavezet az eredeti témára, a napirend lényegére.

Az igazgató választ ad a feltett kérdésekre, javaslatokra, rávilágít egyes összefüggésekre. A dolgozó állományt érintő minden kérdés szóba került, hiszen a beszerzett árut csak jól felszerelt eladótérben, jó légkörben dolgozó eladók tudják forgalomba hozni. A vevők ma igényesek, az eladók szinte mind nők. Szükség van az önállóság mellett a gazdasági vezetés és a szakszervezeti szervek közreműködésére, a szociális ellátás, szakmai képzés, a munkaverseny szervező szerepe szükséges a jó eredmények eléréséhez.

Mostantól a vállalati tanács általános irányításával egy igazgató és egy igazgatóhelyettes látja el a vállalat vezetését, a jól felkészült 42 fős bizalmi testület közreműködésével. Az első VT-ülésen jóváhagyták a működési szabályzatot, megválasztották a tisztviselőket, a másodikon igazgatót választott a VT, és az igazgatóval szemben követelményt szabott meg.

A VT tagjai a termelési tanácskozásokon fognak röviden tájékoztatást adni csoportjuknak a VT munkájáról, és információt a csoportok tevékenységéről.

Dr. Pereznyák Sándorné
szb-titkár
Komplett Ruházati Vállalat

Aktívaértekezlet Székesfehérvárott

A Kereskedelmi, Pénzügyi és Vendéglátóipari Szakszervezet Fejér Megyei Bizottsága május 28-án a Szakszervezetek Fejér Megyei Tanácsának székesfehérvári székházában aktívaértekezletet tartott.

Balogh Dániel, a KPVD SZ Fejér megyei elnöke köszöntötte a több mint száz résztvevőt, a többi között Szabó Csabánét, a KPVD SZ Központi Vezetőségének titkárát; Koloszar Istvánt, az MSZMP Fejér Megyei Bizottságának munkatársát és Kovács Lászlót, a Szakszervezetek Fejér Megyei Tanácsának gazdaságpolitikai titkárát.

Az eseményen a KPVD SZ-hez tartozó vállalatok, intézmények, szervezetek gazdasági vezetői, szakszervezeti bizottsági titkárai és aktivistái vettek részt.

Szabó Csabáné, a KPVD SZ Központi Vezetőségének titkára tartott előadást időszerről gazdaságpolitikai és mozgalmi kérdésekről, feladatokról.

Dr. Fekete György, a KPVD SZ Fejér Megyei Bizottságának titkára értékelte az utóbbi időben végzett munkát.

Az aktívaértekezlet konzultációval ért véget.

Csató József

ítéletek hálója...

nóban, és máris felhangzik a kollégium udvarán a Modern Talking és a többi kedvenc. A vérükben van a zene és a tánc — élvezet nézni is, ahogy mozognak a számok ritmusára!

A KPVD SZ Budapesti Bizottsága 1976 óta patronálja a — kezdetben a szomszédos Csapiban működő, az országban elsőként létrehozott — cigány iskolát és kollégiumot. A gyermekek közül többen régi barátként fogadnak minket. Látogatásaink, ajándékaink — és a többi vállalat patronálása — azonban a segítség lehetséges módoszataiból csak egy cseppet jelentenek a tengerben.

A nagyon rossz szociális helyzetben élő, környékbeli, sokgyermekes cigánycsaládokból toborozzák a kollégiumba a tanulókat, akiknek az iskola nem a betűvetés tudományával kezdődik, hanem az alapvető tisztálkodási és viselkedési tudnivalók elsajátításával, sőt, a magyar nyelvi kifejezőképesség kialakításával. A pedagógusok és a kollégiumi nevelők megfeszített, áldozatos munkájának eredményeként öröm belenézni az értelmesszemekbe, elbeszélgetni velük iskolai és közösségi élményeikről, évről évre látni fizikai és szellemi gyarapodásukat.

A nagy kérdés azonban a *hogyan tovább* a 8 általános elvégzése után. Sokan közülük jó tanulók, szívesen tanulnának szakmát, de — mint a tanárok keserűen mondják — az előítéletek hálója helyenként még igen sűrű és áthatolhatatlan.

Az általánost sikerrel elvégzett cigány fiatalokat kevés munkahely veszi fel, nem könnyítik meg a beilleszkedést, a munkába állást a számukra — pedig nekik az esetek többségében a családi visszahúzó erővel is meg kell küzdeniük. Ezért sokszor elvesz a beléjük fektetett pénz és energia, és minden igyekezet ellenére elkallódnak a jobb sorsra érdemes, kítőrni szándékozó fiatalok is. Nagyon fontos lenne, hogy a szakmunkásképző iskolák vagy a vállalatok kollégiumi, ill. munkásszálló elhelyezést tudjanak biztosítani nekik.

Hol a megoldás?

Talán elsősorban ott, hogy mindnyájan győzzük le a gyakran igazságtalan általánosításokból táplálkozó előítéleteinket, a sommás vélemények helyett legyünk képesek az egyes embert értékelni, és segítsük ezeket a fiatalokat, hogy úttörővé avatásukkor tett esküjüket felnőttként is beválthassák!

Feiszinger Marica